

ΣΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΛΗΣΤΕΙΑ...

Το μεσημέρι της 21^{ης} Σεπτεμβρίου ο 33χρονος Ζακ Κωστόπουλος βρίσκεται εγκλωβισμένος κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες και σε εμφανή κατάσταση αδυναμίας και πανικού μέσα σε κοσμηματοπωλείο στην Ομόνοια. Στην απέλπιδα προσπάθεια του να απεγκλωβιστεί και να βγει έξω μέσω της τζαμαρίας, δέχεται απανωτά χτυπήματα και στην ουσία λιντσάρεται από τον ιδιοκτήτη και ένα τουλάχιστον ακόμη άτομο, ιδιοκτήτη παρακείμενου καταστήματος και -όπως αργότερα αποκαλύφθηκε- στέλεχος της ακροδεξιάς οργάνωσης «Πατριωτικό Μέτωπο». Αφού ο πρώτος γύρος του προπηλακισμού του διακόπτεται μετά από την παρέμβαση περαστικών και ο Ζακ προσπαθεί αιμόφυρτος από τα γυαλιά και τα χτυπήματα να σηκωθεί και να απομακρυνθεί, δέχεται δεύτερο γύρο χτυπημάτων με κλοτσιές και γκλοπιές από τα ένστολα καθάρματα της ΔΙΑΣ, προκειμένου να του φορέσουν χειροπέδες. Αποτέλεσμα όλων αυτών, ο Ζακ να υποκύψει στα τραύματα του και να μεταφερθεί νεκρός πλέον στο νοσοκομείο.

Από την πρώτη στιγμή τα ΜΜΕ, αλλά και ένα συνάφι «ευυπόληπτων πολιτών»-κανίβαλων της διπλανής πόρτας μέσω των social media, έσπευσαν να διαστρεβλώσουν την εικόνα του περιστατικού, να δικάσουν και να καταδικάσουν μετά θάνατον το θύμα και εν τέλει να αθώσουν τους δήμιους του και να δικαιολογήσουν την δολοφονία. Αρχικά αυτό επιχειρήθηκε με την ρητορική περί «χρήστη ουσιών», αναπαράγοντας τον ρατσιστικό αποκλεισμό και την τοξικοφοβία. Στη συνέχεια με αυθαίρετες -και εν τέλει ψευδείς- εικασίες περί «απόπειρα ληστείας» και μαχαιριού που κρατούσε ο «δράστης», λες και κάτι τέτοιο θα δικαιολογούσε το λιντσάρισμα και την δολοφονία του. Τέλος μιλώντας για αδιευκρίνιστες συνθήκες θανάτου, λες και θα μπορούσε να πιστέψει κανείς πως το ξύλο, η απώλεια αίματος και το ψυχικό και σωματικό σοκ, που υπέστη ο Ζακ, δεν έπαιξαν τον καταλυτικό ρόλο στον θάνατο του και απλά «είχε έρθει η ώρα του».

Παρ' όλη αυτή την προσπάθεια η δολοφονία να περάσει στα ψιλά, όπως τόσες άλλες περιπτώσεις ανθρώπων, που δεν χωράνε στα κυρίαρχα κοινωνικά πρότυπα, κάτι τέτοιο δεν κατέστη δυνατό λόγω του βίντεο, που υπήρχε ως πειστήριο, αλλά κυρίως λόγω της δημόσιας ταυτότητας του Ζακ Κωστόπουλου. Ο ίδιος ήταν ενεργό μέλος και ακτιβιστής της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας και του αγώνα κατά του στιγματισμού των οροθετικών ατόμων και εκφραζόταν πολιτικά ενάντια, τόσο στην καταπίεση της πατριαρχίας και της ομοφοβίας, όσο και στην γάγγραινα του ρατσισμού και του φασισμού.

Ρίχνοντας μία βαθύτερη ματιά στα αίτια της αύξησης των φαινομένων κοινωνικού κανιβαλισμού και των φωνών υπεράσπισης τους από σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας, εντοπίζουμε την ρίζα τους στο ξέσπασμα της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης, που στην Ελλάδα πήρε την ειδική μορφή της επιβολής των μνημονίων από το ελληνικό και ξένο κεφάλαιο, την ΕΕ και το ΔΝΤ. Η φτωχοποίηση και η ανέχεια, ο αποκλεισμός και η περιθωριοποίηση όλο και μεγαλύτερων κοινωνικών κομματιών (άστεγοι, μετανάστες, τοξικοεξαρτημένοι, ψυχικά ασθενείς, ρομά), η διάρρηξη του κοινωνικού ιστού και η αποψίλωση των όποιων κοινωνικών δομών υγείας και πρόνοιας είχαν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία μίας μεγάλης μάζας εξαθλιωμένων και φτωχοδιαβόλων, μέρος των οποίων στράφηκαν στην μικροπαραβατικότητα για να εξασφαλίσουν την επιβίωση και την αξιοπρέπεια τους.

Από την άλλη μεριά έφερε στην επιφάνεια τα πιο κτηνώδη ένστικτα ενός αντιδραστικού και μικροαστικού κομματιού της κοινωνίας, που είδε την γη να φεύγει κάτω από τα πόδια του και προσπάθησε με όλα τα μέσα να διατηρήσει την κοινωνική και ταξική του θέση. Έτσι με την παράλληλη άνοδο των ιδεολογημάτων του εθνικισμού, του ρατσισμού και της ομοφοβίας,

απαξιωθήκαν οι κοινωνικές αξίες της αλληλεγγύης και της αξιοπρέπειας και αναδείχθηκαν αυτές της ιδιώτευσης και του ατομικισμού, του κοινωνικού δαρβινισμού, του φόβου και του μίσους για τον αδύναμο και τον διαφορετικό, της αναγωγή της ιδιοκτησίας και του δόγματος «νόμος και τάξη» σε υπέρτατο αγαθό και της αποδοχής του φασισμού σε ρυθμιστή της κοινωνικής ζωής. Άλλωστε τα προηγούμενα χρόνια έχουμε γίνει μάρτυρες μίας πληθώρας ανάλογων φαινομένων εκφασισμού. Από τα πογκρόμ χρυσαυγιτών και «αγανακτισμένων πολιτών» και τις επιχειρήσεις σκούπα των μπάτσων εναντίων των μεταναστών, μέχρι τον εγκλεισμό τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την διαπόμπευση των οροθετικών γυναικών από τον τότε υπουργό υγείας Λοβέρδο, τη δολοφονία της 13χρονης Ρομά από έλληνα επιχειρηματία, τις καθημερινές αυθαιρεσίες και τον κυνισμό των αφεντικών απέναντι στους εργαζόμενους, τα εργατικά «ατυχήματα» και τις εθνικιστικές και πολεμοκάπηλες κραυγές για την Μακεδονία.

Απέναντι σε αυτήν την ζοφερή πτυχή της πραγματικότητας είναι ζωτικής σημασίας να αντιτάξουμε την δική μας εναλλακτική, που θα μιλάει στην ψυχή των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων και θα δίνει πραγματικό διέξοδο στις ανησυχίες, τις ανάγκες και τις επιθυμίες τους. Να μην επιτρέψουμε την απογοήτευση, τον φόβο και την απάθεια να μας κυριεύσει. Να σταθούμε στο πλευρό των κατατρεγμένων και των αποκλεισμένων αυτού του κόσμου, απέναντι στον κοινό μας εχθρό: την φτώχεια, την περιθωριοποίηση, την αλλοτρίωση, την καταστολή και τον φασισμό. Να προτάξουμε την συλλογικοποίηση και την αλληλεγγύη απέναντι στην εξατομίκευση και τον κανιβαλισμό. Να απαντήσουμε με κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες ενάντια στην υποτίμηση και τον κατακερματισμό των ζώων μας από κράτος, φασίστες και αφεντικά.

Από τις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις για τα 5 χρόνια από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα, μέχρι τον άνθρωπο που απέτρεψε το περεταίρω λιντσάρισμα του Ζακ και τις μαχητικές και οργισμένες διαδηλώσεις χιλιάδων ανθρώπων, που ακολούθησαν τον θάνατο του, ο κόσμος της αλληλεγγύης, της αξιοπρέπειας και του αγώνα θα συντρίψει τον κόσμο της μίσους, της ξεφτίλας και του θανάτου. Για μία κοινωνία ισότητας, αλληλοβοήθειας και ελευθερίας, που δεν θα γεννά σύγχρονους κολασμένους και αδίστακτους ιδιοκτήτες.

...ΜΠΑΤΣΟΙ, ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΚΑΝΑΝ ΦΟΛΟΦΟΝΙΑ.

Δεν ξεχνάμε - Δεν συγχωρούμε

Καμία εκχειρία - καμία ανακωχή
με το κεφάλαιο, το κράτος και τους κανιβάλους τους.

